

»Morski zvoki« v Ljubljani – gnezdenje rumenonogega galeba v Ljubljani // Tomi Trilar

Že nekaj let nas v Ljubljani preseneča znani »morski zvok«, oglašanje rumenonogih galebov (*Larus michahellis*), ki jih že vrsto let spremljam v Župančičevi jami. Sprva sem tam živel, sedaj pa se vozim mimo s kolesom v službo v muzej in imam še boljši pogled na dogajanje. Letos sem sklenil ugotoviti, ali tu galebi tudi gnezdiyo.

Bombardiranje z iztrebki

Za njihovo gnezdenje v Župančičevi jami sta bili primerne dve stavbi. Eno upravlja podjetje, s katerim nekdanji prebivalci Župančičeve jame raje nimamo opravka, drugo pa na srečo prijazen upravljalec. Ko sem se s hišnikom druge stavbe dogovarjal za obisk treh velikih ravnih streh, posutih s prodom, je sprva mislil, da sem inšpektor in da jih je nekdo prijavil zaradi domačih golobov (*Columba livia domestica*). Ko sem mu omenil galebe, je takoj zatrdil, da jih na njihovih strehah ni, vendar sva se kljub temu dogovorila za obisk streh. Na prvo streho sva se povzpela 15. maja 2013. Takoj ko je hišnik pomolil glavo skozi izhodno lino, se je en galeb zagnal vanj in ga skušal zadeti z iztrebki. Pridružili so se še trije, vendar bolj od daleč. Hišnik se je umaknil v stavbo in me spustil na streho. Z zaščitno čelado na glavi sem temeljito pregledal prvo in drugo streho ter z vrha tudi druge nižje in manjše prodnate površine. Kljub agresivnemu vedenju najmanj dveh parov galebov nisem našel nič. Nenadoma pa sem na tretji strehi z daljnogledom zagledal puhasto kepico, ki se je tiščala k produ in delala nevidno.

Puhasta kepica je potrdila gnezdenje rumenonogih galebov v Ljubljani

S hišnikom in še dvema vzdrževalcema smo jo mahnili na tretjo streho. Že takoj pri izhodu sem naletel na prazno gnezdo. Mladič pa je bil še na istem mestu kot prej in ugotovil sem, da je puhasta kepica stara en do dva dni. Ko sem se mladiču približal, je izbljuval vsebino želodca, ki pa jo je nato pojedel, še preden sem zapustil streho. Bil je še premajhen za obročkanje, zato sem nemudoma zapustil streho. Zatem sem vsak dan na poti v muzej in nazaj domov pogledoval proti strehi in opazoval, kako eden izmed galebov straži na anteni mobilnega omrežja. Zanimivo je bilo, da so si sive vrane (*Corvus cornix*) upale samo na najbolj oddaljeni rob strehe, na prod pa nikakor.

Mladič jo je ucvrl proti robu strehe

Po nasvetu Daret Šereta sem mladiča ponovno obiskal čez teden dni. Takrat so že vsi stanovalci stavbe vedeli, da na njihovi hiši gnezdiyo galebi. Na strehi so me obletavali trije pari galebov in bombardirali z iztrebki. Pregledal sem celotno streho, a mladiča nisem našel nikjer. No, končno sem ga zagledal, skritega pod konzolo za kable, in bil je trikrat večji kot pred tednom. Postavil sem ga na odprto, da ga fotografiram, in spet je izbljuval vsebino želodca. Potem sem ga obročkal in poskušal stehtati, vendar je bila moja 200-gramska tehtnica premajhna. Zato sem ga postavil na prod ob svojih nogah in začel pospravljati opremo. Človek nikoli ni zadosti previden - še preden sem se zavedel, jo je mladič ucvrl stran od mene naravnost proti robu strehe. Srce se mi je ustavilo ... Na srečo se je mladič na robu strehe ustavil, se razgledal in jo ob robu mahnil proti vogalu strehe. Vmes se je spotaknil ob strelovod, se pobral in opotekel proti vogalu, kjer mu je na bakrenem robu strehe spodrsnilo. Še enkrat je poskusil, spet mu je spodrsnilo in potem je obsedel v vogalu strehe. Kako mi je odleglo! Hitro sem zapustil streho. Odrasel galeb pa je do začetka julija spet vsak dan stražil streho na istem mestu.

1: Odrasel rumenonogi galeb (*Larus michahellis*) s kriččim oglašanjem obletava vsiljivca, medtem ko čuva mladiča.

2: Prazno gnezdo rumenonogih galebov na strehi stavbe na Župančičevi jami

3: Dva tedna star mladič je bil že gođen za obročkanje. Ko sem ga postavil na prod ob svojih nogah in začel pospravljati opremo, jo je ucvrl stran od mene naravnost proti robu strehe ...

foto: vse Tomi Trilar